

СОЦІАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ

REV.ORG.UA

Судячи з реформ в рамках «жорсткої економії» більшість трудящих, а не олігархічний клас, повинні жертвувати на порятунок від кризи. І не сумнівайтесь — вони стануть ще багатшими

► читай на 7-й стор.

ЧИМ НЕБЕЗПЕЧНА РЕФОРМА ЗАЛІЗНИЦІ?

► читай на 5-й стор.

ЯК СТАТИ УСПІШНИМ І ОТРИМУВАТИ ДОХІД?

Дізнайся від страйкарів «Київпастрансу»!

► читай на 3-й стор.

ПОЖЕРТВУЄМО ОЛІГАРХАМ(И)?

ЗАХІД

Нововолинські шахтарі захищають вугільну промисловість

Нововолинські шахтарі продовжують боротися за збереження вугільної промисловості на заході країни. Так, створений простими працівниками, незалежний від жодної діючої на шахтах Нововолинська профспілки, шахтарський комітет, розпочав роботу по реєстрації нової, по справжньому бойової, профспілки і, разом з тим, створенню громадської організації з метою залучення шахтарів та широких верств населення до вирішення питання продовження роботи шахт №1 та №9 до остаточної добудови та введення в експлуатацію шахти №10 – довгобуду, розпочатого ще за часів Країни Рад – з працевлаштуванням там людей з шахт, що згідно з урядовим курсом підлягають ліквідації. Ще однією вимогою шахтарського комітету є реорганізація управлінського апарату галузі на місцевому рівні. Також у планах шахтарів – замінити новою профспілкою пристосуванців з офіційної профспілки на ДП «Волиньвугілля». Нововолинські шахтарі вже провели ряд об'єднаних координаційних зустрічей з гірниками сусідньої, Львівської області, зокрема з м. Червонограда.

ЦЕНТР

Україна проти жорсткої економії

23 грудня 2014 року відбувся 10-тисячний протест під Верховною Радою проти «жорсткої економії». Дивувало те, що організований він був Федерацією профспілок України, яка раніше любила навіть радський Трудовий кодекс. В умовах неоліберальної диктатури навіть ФПУ змушена вдаватись до антиолігархічної риторики. Здається, що стрімке падіння рівня життя, зокрема, бюджетних працівників, викличе значно радикальніші протести, якщо вони пройдуть без участі ФПУ. З іншого боку за умов відсутності справжньої лівої партії саме ФПУ виступає наймасовішим об'єднанням, що представляє інтереси праці хоча б формально.

На жаль, проект Державного бюджету-2015 схвалено в несприятливій редакції. Причиною тому є, зокрема, «благаюча» позиція керівництва ФПУ. Акція стала гучним вибухом, який не дав поштовху подальшим безстроковим протестам, а головне – страйкам на робочих місцях. Слід визнати, що було збережено певні гарантії освітянам. Попереду – 15 лютого 2015 року. Саме тоді Уряд обіцяє переглянути закон про бюджет.

СХІД

Відверта розмова в офісі «Метінвесту»

Незвична акція протесту відбулась у Кривому Розі, біля офісу «Метінвесту». Представники Незалежної профспілки гірників України стомились чекати людського ставлення і вирішили нарешті побалакати з менеджментом. Приводом стало порушення трудових прав працівників компанії (зокрема, в одному з цехів роботи виконуються просто неба). При підтримці місцевих громадських активістів гірники спалили «болгаркою» металічну огорожу і зайшли в кабінет до адресата (кілька профспілчан були затримані після акції, але пізніше звільнені). Розмова загострилася настільки, що робітники почали вимагати націоналізації всіх гірничодобувних підприємств, що належать компанії... Гадаємо, що саме на такий тон спілкування заслуговують усі капіталісти, які ігнорують трудящих.

«ЧОМУСЬ НА ДРУГИЙ ДЕНЬ НА РАНОК ГРОШІ ЗНАЙШЛИСЯ»

На прохання газети «Соціальна революція» своїми враженнями про страйк 18 грудня в Києві поділився один з її учасників – водій трамвая з Подільського депо.

Нікого переконувати в необхідності страйку не доводилося. Людей допекли.

Ми як водії возимо пасажирів. Мало того, що дорожня обстановка, постійна напруга. А в голові ще крутиться: «Коли дадуть зарплату?»

У день страйку ми брали путівки у нарколога, як завжди, але не виїжджали на маршрут. Стежили, що б все було організовано.

Прийшов директор депо і почала командувати, мовляв, виїжджайте. А люди сказали: «Скільки можна терпіти?». Обіцянки-обіцянки, а ніякого в них сенсу в них немає. Потім приїхало телебачення. Дізналися, що застрайкувало не тільки наше депо, а й Шевченківське і Дарницьке. Ми виступили згуртовано і потім до нас приїхало вище керівництво.

Приїхав генеральний директор Сергій Майзель і сказав: «Чого ви домагаєтесь? Виїжджайте, все одно грошей немає». Але чомусь на другий день на ранок гроші знайшлися. Спочатку 11 мільйонів гривень, потім пізніше 17 з'явилося.

Кажуть, що казна порожня. Якщо вона порожня, то потрібно якісь зміни вводити, вірно? Начальство повторює, що багато фінансів йде на АТО. Але так завжди було: кому війна, а кому мати рідна. Комусь проблеми, а комусь на руку. Всім зрозуміло, що там люди гинуть. І на Майдані гинули. Правда, тепер незрозуміло: за що?

Якби не було уваги з боку преси, то було б важче.

ПОПЕРЕДНІ ПІДСУМКИ

Боротьба київських транспортників триває, але вже є певні підсумки. На другий день після страйку їм видали частину грошей за

Позитивну роль відіграла підтримка пасажирів. Вони з розумінням поставились до нашого страйку. В інтерв'ю телебаченню вони говорили, що не могли вчасно дістатися, проте визнавали, що ми праві.

Основна частина страйкуючих – водії та кондуктори. Адміністративний персонал до останнього відмовлявся страйкувати.

Керівництво намагалося розділяти праців-

ників. Наприклад, Майзель говорив нам, трамвайникам: «Який сенс у тому, що ви зупинились? Ваші маршрути забрали автобуси, які заробили на вашому страйку». Але в підсумку ж ми чогось добилися.

Ми стояли за те, щоб з нами повністю розплатилися. Але після того, як ми отримали лист від гендиректора з обіцянками погасити борг, багато робітників вирішили виїжджати на другий день.

У перший день ми показали свою силу, а на другий – свою слабкість.

жовтень: кондукторам – по 600 гривень, а водіям – по 1000 гривень. Поступово з ними розрахувались за жовтень повністю. Після нового року їм виплатили по 1500 гривень за листопад.

Потрібні, звичайно, робітничі лідери, які будуть все спрямовувати. Свого роду «кістяк».

Чи допоможе нам незалежна профспілка? Цілком можливо. Якщо у нас складеться колектив, який зможе юридично обґрунтувати наші претензії і роз'яснити наші права, то я б підтримував таку ініціативу.

Нам ніхто не погрожував за участь у страйку. Я вважаю, що подібні факти не можна

замовчувати, адже ми праві – добиваємося дотримання своїх прав, які не виконуються. Якби був тиск – я б одразу повідомив про це ЗМІ.

Керівництво каже, що потрібно підвищувати вартість проїзду. Але якби це дійсно чимось допомогло ... Скільки не піднімали тарифи, зарплата на тому ж місці. Елітні категорії громадян у тролейбусах не їздять. А нижчі і середні прошарки постраждають.

Ніяких веселощів перед новорічними святами немає. Раніше їх зустрічали і чекали чогось нового. А зараз, як не одне, то інше ...

Розмовляв Віталій ДУДІН

НА ПЕРЕКРЕСТКЕ СУМРАЧНЫХ ДОРОГ

Интервью с активистами Свободного профсоюза железнодорожников Украины

— Зарплата? — Получили 40% за сентябрь и все (интервью взято в декабре 2014 года). Многие из-за этого поувольнялись. Если справку принести: на операцию или детям на лечение, то со скрипом дают немного денег. — С этих слов начинается беседа со мной Ирина Таратушко, водитель Дарницкого трамвайного депо.

Состояние вагонов — плачевное. Отопление работает в нескольких трамваях, попасть на такой маршрут — счастье для водителя и кондуктора, можно провести рабочий день в тепле. Хотя и в этом случае жизнь медом не покажется: с тех пор, как закрыли диспетчерские, водителям негде справить нужду и помыть руки перед обедом. В логике руководства «Киевпастранса» нет места таким вещам, как соблюдение элементарных прав работников: со введением системы электронного контроля подвижного состава

на маршрутах диспетчерские стали не нужны — теперь один оператор за пультом может видеть все вагоны: отличный повод сократить рабочие места и затраты на достойные условия труда, а там хоть трава не расти.

— Однажды в моем вагоне случилось короткое замыкание. Как? Просто шел дождь. А что вы

хотите, подвижной состав древний — коробку отправляют на косметический ремонт, а начинка — все та же. При поломке запчасти с одной машины бросают на другую, потом — наоборот.

— Что нужно сейчас? Дали бы зарплату и нормальные вагоны...

— Посмотри: МАФы, бигборды, наружная реклама — это все прибыль. Где оседают эти деньги — непонятно, — говорит Андрей Лаврюк, водитель троллейбусного депо на Теремках.

— Работаем «на передние двери» — никаким официальным приказом это не утверждено. Водитель един в трех лицах: приходится, кроме основной функции, выполнять еще роль кондуктора и турникета.

— Покупаем запчасти для ремонта за свой счет. Киевский завод «Авиант» мог бы отлично

обслуживать машины, благо налажен выпуск уровневых низкопольных моделей, однако киевские городские власти предпочитают закупать машины Львовского, Луцкого и даже Минского заводов, переключившая все возникающие проблемы на плечи работников коммунальных предприятий.

— Постоянно ссылаются на то, что мы убыточное предприятие, так как перевозим в основном

льготников. Открытая бухгалтерия? Да, нужна. И на «Киевпастрансе» и в КМДА. А как еще решить проблему теневых финансов?

Беседовал Андрей ВОЛЯНСКИЙ

ЯК ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПРАВО НА ЗАРПЛАТУ?

Для того, щоб захистити трудові права, потрібно внести зміни до законів України. Це можливо за умови створення лівої партії, що виражатиме інтереси працівників

Дозвіл страйків на транспорті. Водії, що здійснюють перевезення пасажирів, повинні мати право на страйк і не підлягати кримінальній відповідальності за зупинку транспорту

Індивідуальний страйк. Право працівника відмовитись від виконання роботи при наявності заборгованості із зарплати або при неоформленні трудових відносин. Час простою оплачується роботодавцем

Пеня і кредити за рахунок боса. За кожен день затримки має нараховуватись пеня у розмірі 1% від боргу. Працівник вправі взяти кредит у банку, який повертатиметься за рахунок роботодавця

ЧИМ ЗАГРОЖУЄ РЕФОРМА ЗАЛІЗНИЦІ?

Деякі факти про Укрзалізницю

податкові платежі	перевезення вантажів	перевезення пасажирів
13 млрд грн на рік	61%	34%
у 2003: 3 млрд	у ЄС: 18%	у ЄС: 7,4%

Одним з основних моментів реформи має бути створення на базі «Укрзалізниця» акціонерної компанії з подальшим виведенням в приватне відання сфери пасажирських перевезень, послуг тяги (локомотивне господарство), і, ймовірно, вокзальних комплексів.

На сьогодні українські залізниці входять до п'ятірки найпотужніших залізниць світу, тому сфера залізничних перевезень залишається ласим шматком для захоплення великим капіталом. Важливим для пасажирів є намір «послідовного скорочення перехресного субсидювання пасажирських перевезень за рахунок вантажних перевезень». Саме за рахунок високих прибутків від вантажних перевезень перекривалась недостатня окупність пасажирських перевезень. Фактично же, великі власники, які після хижачької приватизації отримали контроль за вантажоутворюючими галузями, змушені були за рахунок витрат на перевезення своїх вантажів субсидювати низькі тарифи на залізницях. Тепер вантажовласники хочуть позбутися такого «тягаря».

НАСЛІДКИ

Підвищення вартості послуг. Допуск приватних перевізників автоматично означатиме підвищення плати за перевезення, адже «приватник» не буде перейматися соціальною функцією з перевезення, яку все ще виконує залізниця.

Це призведе до **закриття нерентабельних залізничних маршрутів, зниження мобільності населення.**

Зараз пасажирів мають змогу організовано тиснути на державного перевізника, проводячи успішні кампанії по відновленню зу-

мовах призведе до окупації найрентабельніших перевезень приватними перевізниками. Зросте кількість переміщення зустрічних порожніх вантажних поїздів, які будуть направлятися розрізненими власниками в погоні за прибутковими вантажами.

Погіршення доступу до соціальних послуг залізничників. Відбуватиметься скорочення значного «соціального сектору» залізничників, які ще донедавна могли користуватися на пільгових умовах відомчими лікарнями, закладами санітарного лікування, освітніми установами.

Погіршення умов праці у залізничній сфері. Вже зараз залучаються сумнівні фірми для виконання окремих послуг в сфері обслуговування пасажирських перевезень. Практика показує на скільки це може погіршити становище працівників. Так, у вагонній дільниці Київ-Пас (ВЧ-1) колишніх працівників Укрзалізниці під загрозою звільнення масово переводили у приватні структури з погіршеними умовами праці та зарплатні. На аутсорсинг виводяться послуги з екіпірування, прибирання салонів та зовнішнє миття пасажирських вагонів. Фактично ці послуги виконуються тими ж працівниками на тому ж самому обладнанні. Тільки освоєння коштів пропускається через посередницькі структури.

Зниження ефективності роботи залізниць у сфері вантажних перевезень.

Незважаючи на застарілу техніку, залізниці показують одні з найкращих показників використання рухомого складу. Це досягається за рахунок єдиного вертикально інтегрованого процесу управління всім комплексом залізниць. Впровадження конкуренції в перевезенні локомотивною тягою в наших

умовах призведе до окупації найрентабельніших перевезень приватними перевізниками. Зросте кількість переміщення зустрічних порожніх вантажних поїздів, які будуть направлятися розрізненими власниками в погоні за прибутковими вантажами.

ДОСВІД ЄВРОПИ. Українські політики часто апелюють до досвіду європейських країн в обґрунтуванні необхідності реформ та приведення тарифів для пасажирів до рентабельного рівня. Проте чомусь не вказують конкретні досягнення. І це зрозуміло, бо незручно було б агітувати за самоокупність пасажирських перевезень коли субсидювання є світовою практикою в даній сфері. В Італії, Німеччині, і навіть у нових країнах ЄС – Чехії та Болгарії пасажирів оплачують близько 70% від вартості поїздки, інше компенсує бюджет.

ЩО РОБИТИ НАТОМІСТЬ?

Збереження державної власності у сфері залізничного транспорту. В Україні систематично насаджується міф про обов'язкову неефективність державних підприємств з метою підготовки суспільної думки для її прискореної приватизації. Але спершу ніж робити такі радикальні кроки потрібно використати арсенал реанімації галузі. І починати потрібно з усунення купи посередників, які паразитують на державній монополії та збільшують збитковість пасажирського сегменту перевезень. Необхідно також запровадити реальний робітничий контроль на державних підприємствах залізничної сфери з уведенням представників незалежних профспілок до керівних структур галузі.

Забезпечення прозорості державного монополіста. Негайне впровадження онлайн-публікації інформації про витрати усіх структурних підрозділів Укрзалізниці дасть можливість контролювати та запобігати нецільовому використанню коштів і зменшити «корупційне навантаження» відомства.

Передбачення субсидювання пасажирських перевезень з державного бюджету в повному обсязі.

Потрібно припинити практику недофінансування залізниці та викачування коштів на інші потреби. Сегмент пасажирських перевезень загалом не є тим, на чому мають заробляти надприбутки. Ефективність залізниць не можна вимірювати лише показниками рентабельності. Субсидювання перевезень відповідає загальноєвропейській практиці, адже призводить до збільшення мобільності населення та дає довготривалий макроекономічний ефект для розвитку усієї країни.

Олександр КРАВЧУК

ОБИТЕЛЬ БАБЛА

Репортаж із засідання Постійної комісії Київради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку 2 грудня 2014 року

Пощастило потрапити на засідання комісії, де обговорювався прогноз доходів на 2015 рік, а також зміни до бюджету 2014 року. Заборгованість по виплаті заробітної плати по „Київпастрасу” складає 120 млн. грн. При цьому питання повного погашення цієї заборгованості на бюджетній комісії навіть не розглядалося. Зміни до бюджету передбачають виділення „Київпастрасу” не більше 20 млн. гривень, що можливо покриє заборгованість за жовтень. Той факт, що працівники не отримають в 2014 році зарплату за листопад та грудень навіть не викликало обурення в депутатів. Більше жодної копійки для працівників не знайшлося. Зате вирішили зняти ще трохи грошей зі статті „придбання рухомого складу”. Люди, які годинами сидять у кабінах неопалюваних трамваїв та тролейбусів, працюватимуть задарма.

При цьому знайшлося пару зайвих мільйончиків на програму виконання депутатських обов’язків. Це ніщо інше, аніж відрахування на підконтрольні депутатам громадські організації.

Насправді, гроші в Київраді явно є. І вимірюються вони не мільйонами, а десятками та сотнями мільйонів. Так, доходи від реклами в 2014 році мали скласти близько 160 млн. гривень, а доходи від паркування – 70 млн. гривень. При цьому по обом статтям існують значні резерви збільшення доходу. Більшість членів комісії зійшлися на тому, що доходи від паркування можуть бути підвищені до 200 млн. грн. тільки за рахунок перевер-

дення на безготівкову систему оплати. На думку деяких депутатів, доходи від реклами в метро можуть бути збільшені разів в 10. Що ж стосується плати за землю, то обсяги доходів по цій статті можна збільшити з нинішніх 2-ох мільярдів гривень на рік до 4-ох мільярдів (навіть 1 млрд. грн. вистачило щоб покрити всі збитку „Київпастрасу” та метрополітену разом узятих, а не тільки борги по зарплаті).

Отже, невплата зарплат на транспорті та підвищення тарифів є суто політичним питаннями. Проблема не у відсут-

ності можливості розвивати дешевий громадський електротранспорт, а у відсутності такого бажання. Центральна влада пообіцяла МВФ скасувати субсидії та відповідно підняти плату за проїзд. Те, що у всій Європі громадський транспорт субсидується, а в Таллінні він взагалі безкоштовний – нікого не цікавить. Запровадження відкритої бухгалтерії хоча б на рівні комунальних підприємств надало б громадськості аргументи для тиску і зменшило обсяги недоцільного витрачання коштів.

Захар ПОПОВИЧ

■ Підвищити прозорість, а не тарифи!

Київські ліві активісти за участі Оргкомітету партії соціальної революції розпочали кампанію проти подорожчання проїзду і за «відкриття бухгалтерії» «Київпастрасу» і «Київметрополітену». Змінювати тарифи можна лише тоді, коли громадськість матиме щоденний онлайн-доступ до даних про доходи і витрати цих КП. Так, 28 листопада 2014 року відбулась акція біля

мерії, яку активісти трохи обклеїли рекламою (навіть якщо нею обклеїти весь Київ, то навряд чи громада міста щось отримає, вважають активісти). Вимоги передано особисто голові бюджетної комісії Київради Андрію Страннікову. 9 грудня під Кабміном пройшла акція Вільної профспілки залізничників України, де теж озвучувались схожі гасла і в цей же день надіслано звернення до КМДА. 20 грудня студентська профспілка «Пряма Дія» вивела 50 молодих людей на протест під мерію.

Завершився захід масовим флешмобом #metro_jump_challenge – перестрибуванням через турнікети метро «Хрещатик». А вже 28 грудня 2014 року близько 30 осіб провели акцію «Підземний Майдан». Біля кас «Майдану Незалежності», всупереч незаконним вимогам міліції, було розгорнуто плакати і збирались підписи. Якщо влада наважиться підвищити ціну замість фінансової прозорості, то цим засвідчить, що жадібність для неї стоїть вище за повагу до своїх виборців.

ПОГРАБУВАТИ, ВИКОНАВШИ ОБІЦЯНКИ

Доручення прем'єра від 5.12.2014 р. – не «фейк», а логічне продовження ринкових реформ

Мабуть усі погодяться з тим, що держава в нас, м'яко кажучи, працює незадовільно. Та разом з тим хочеться сказати кілька речей, з якими ви можете не погодитись. По-перше, ви марно платили податки. По-друге, справжньої кризи у нас ще не було (але Уряд над цим працює). По-третє, критикувати Уряд за «зволікання» з реформами мають право лише олігархи, адже тільки їм вигідні реформи за рецептами МВФ. Неоліберальна логіка зводиться до наступного: капіталісти мають платити менше податків => соціальні виплати урізатимуться => незахищені працівники будуть ладні працювати за копійки. Багато хто вже встиг нажахатися від доручення прем'єра А.Яценюка від 05.12.2014 р. Проте ці кроки є виконанням раніше взятих обіцянок: погляньмо хоча б на заяви про необхідність співпраці з МВФ або на текст Коаліційної Угоди. Згодом ці пропозиції стануть нормативними актами.

■ **ОСВІТА:** - 9-річне замість 11-річного шкільного навчання; - закрити понад 400 шкіл через недобір учнів; - харчування та підручники у школах лише за плату; - скорочення шкільних вчителів на 21% з 2016 року (навантаження зросте з 18 до 22 годин); - надбавки викладачам визначатимуться Кабміном; - відрахування дітей, які не відвідують дитсадок протягом 20 днів на місяць «без поважних причин» (це закладає додаткові корупційні ризики); - скасування стипендій та студентських проїздних; - скасування автономії вузів; - скасування гарантії про те, що 51% випускників шкіл готуються за рахунок бюджету (їх кількість можуть зменшити навіть до 1%).

► **Результат.** Руйнування системи освіти перетворить нас на країну не лише найдешевшої, а й найменш освіченої робочої сили, тобто закриває перспективи для економічного прориву. Студентство завжди було однією з найреволюційніших верств і може стати каталізатором протестів.

■ **ПРАЦЯ ТА СОЦЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:** - підвищення пенсійного віку до 65 років; - підвищення пенсійного віку для тих працівників, які мають пільгові умови для виходу на пенсію – гірники, текстильники, водії громадського транспорту; - урізання спецпенсій (зокрема, науковцям і військовим) до 60% від зарплат; - виплата пенсії у розмірі 90% працюючим пенсіонерам; - скасування перерахунку пенсії при підвищенні зарплати; - скасування

пільг для більшості «чорнобильців», а для найменш захищених із них (пенсіонерів та дітей-сиріт) здійснюється монетизація пільг; - державна допомога при народженні дитини надаватиметься лише сім'ям, де сукупний дохід за півроку не перевищує 6 тис. грн. на одну особу; - підвищення порогу інфляції з 101 до 103%, при кому індексується зарплата; - лікарняні оплачуються у розмірі 80%, а не 100% від зарплати.

► **Результат:** Урізання зарплат у бюджетному секторі та пенсій призведе до падіння купівельної спроможності, що зумовить закриття виробництва товарів широкого вжитку. Деякі пільги пропонуються зберегти лише для сімей з низьким доходом. Це удар по «середньому класу»: люди з середнім достатком не зможуть отримувати пільги або ж приховуватимуть свій дохід.

■ **МЕДИЦИНА:** - оплата харчування пацієнтами стаціонару; - вилучення з Конституції гарантії на отримання безкоштовної медичної допомоги; - скасування заборони на скорочення кількості медичних закладів; - запровадження розрахунку вартості мед послуг.

► **Результат:** Платні послуги будуть запроваджуватись тоді, коли платити буде в принципі нічим. Поки існує конституційна норма про медицину – до тих пір ми можемо вимагати її фінансування за рахунок

олігархів (по-іншому реалізувати цю гарантію неможливо). Якщо право на безоплатну медицину виключать з Основного Закону, то повернути його туди зможе лише нова революція.

■ **УРІЗАННЯ ВІЙСЬКОВИМ:** - монетизація пільг ветеранів війни, учасників війни, інвалідів і виплата грошової компенсації лише найбільш бідним з них; - встановити обмеження на виплати військовослужбовцям при звільненні (до 60,9 тис. гривень, а нині сума може складати 150 тис. гривень); - скасувати пенсію по втраті годувальника для сімей, які втратили військовослужбовця, якщо він помер не в зоні АТО.

► **Результат:** Просувати такі реформи, коли в нас є озброєні люди – це нелогічно. Окремо зроблено наголос на військових, що загинули не під час бойових дій. Можливо тоді всіх вбитих під час «перемир'я» віднесуть саме до таких «небойових втрат». В усякому разі, є випадки, коли поранення військових фіксувалися як побутові.

Війна, голод, криза, а тепер ще й корупція на державу перекладає на нас всі витрати. Всі фактори, складені до купи, дають революцію. Не вистає лише одного. Наявність лівої партії, що опирається на соціальні інтереси більшості, а не геополітичну демагогію „за ЄС або за Росію“, перевернула б цей лад. Помилки олігархів мають виправлятися коштом самих олігархів.

► загрози Трудового кодексу

проект Мінісоцполітики від 12.11.2014 р.

РАБСЬКІ ПОРЯДКИ

- переведення на роботу до іншого роботодавця;
- заборона звільнитись до відпрацювання витрат роботодавця на навчання;
- заборона подальшої роботи на конкурентів роботодавця.

НОВІ ПОБОРИ

- відшкодування повної вартості майна у разі «мінімального заціпення швидко» без розслідування;
- контракти з творчими працівниками про майнову відповідальність у розмірі рівного заробітку.

ВТРАТА РОБОТИ

- нові підстави звільнення за участь у незаконному страйку; за розголошення комерційної таємниці; через порушення правил прийняття на роботу;
- звільнення без згоди профспілки.

НАВІЩО ВЛАДА ТРУДЯЩИМ?

Соціалізм: владу і економіку – в руки трудящих

Отже, навіщо? Мабуть для того, для чого й капіталістам – впроваджувати свою класову політику. Олігархи використовують владу для того, щоб впроваджувати потрібний їм проект суспільного розвитку, а у кризовий момент перекласти витрати на своїх соціальних антагоністів. Розумію, слово політика викликає відразу. Але давайте узгодимо раз і назавжди: політика – це не є боротьба між елітами, а реалізація інтересів певних класів. В усіх цивілізованих країнах Європи суспільство турбує не те, питання патріотизму кого з депутатів найпереконливіший, те скільки нам доводиться працювати, кому належать багатства і чи виконує держава свою соціальну функцію. Словом, політика – це те, як вам жити, а не комусь на горі. Недостатньо бути правим. Якщо роботодавці ухилиються від офіційного працевлаштування – їх потрібно покарати, якщо заради кредиту МВФ потрібно урізати «соціалку», то, можливо, його слід списати тощо. Подібні логічні відповіді будуть реалізовані лише тоді, коли влада належатиме представникам більшості.

■ **РОБОЧЕ МІСЦЕ.** Логіка капіталістів та підконтрольної їм держави – вихати максимум прибутку, а ваша – забезпечити мінімальні умови для існування. Не ви, а вони встановлюють плату за вашу працю. Чому? Саме тому, що вони мають владу. Встановлений ціною насильства та обману капіталістичний порядок оголошується недоторканим, а роботодавець – вінцем еволюції. Організованість на робочому місці – це те, що дозволить вам тиснути на роботодавця.

Що вимагати на робочому місці? Широку можливість надає інститут колективних договорів. Дійсними будуть вважатися будь-які умови, які вибє для себе трудовий колектив. Нам потрібно розширення права на страйк – можливість вдарити по прибуткам капіталіста, коли вам це буде вигідно; індексації зарплат – коли вони знецінюються на фоні інфляції; запровадження пені при затримці зарплат – щоб капіталіст, а не ви страждали від боргів; представництво трудового колективу у керівних органах з правом вето – аби працівники, а не боси власноруч розпоряджались доходами підприємств; доступ до всієї фінансово-господарської інформації, заборона залучення до примусової праці, гідні побутові умови та ін. Органи робітничого контролю мають витіснити владу адміністрації. Добитись цього можна шляхом формування як профспілкових, так і партійних осередків на виробництві (оскільки профспілки в умовах правового нігілізму часто не можуть реалізувати свої повноваження).

■ **ЕКОНОМІКА.** Буде прикро, якщо робітники доб'ються контролю за умовами праці, а власник закряє таке виробництво, вірно? Саме тому трудящим потрібна влада над усіма підприємствами. Нам потрібні не окремі зміни, а влада, яка дозволить реалізувати всі перетворення у комплексі. Справедливе оподаткування може викликати «локаут капіталістів»: закриття виробництва, приміром, у відповідь на падіння норми прибутку. Працівники не повинні боятись такого шантажу і бути готовими взяти на себе відповідальність за всі економічні процеси у країні. Якщо капіталістам не вигідно працювати – нехай віддають свою власність на користь трудящих.

Усі стратегічні галузі економіки та фінансова система мають знаходитись у руках держави або трудових колективів. Націоналізоване господарство має функціонувати на засадах плановості – концентрація ресурсів і знищення конкуренції дозволить досягати стратегічних цілей у сфері економіки та задовольняти потреби суспільства. Лише таким чином ми зможемо попередити «сюрпризи» у вигляді фінансових спекуляцій, неочікуваної зупинки виробництва або ж екологічних катастроф. Лише колективне управління приносить результат, що вигідний суспільству.

■ **ДЕРЖАВА.** Контроль за економікою пов'язаний з політичною владою. Створювати правила мають ті, хто створюють багатства. Працівники, а не олігархи та їх обслуга. Робітничий клас без влади – це просто робоча сила. Трудящих неможливо буде спинити, якщо їх метою є інше суспільство. Поступки розвиватимуть рух, а не нейтралізуватимуть його.

Українці користуються безмежною свободою обирати з партій, що представляють інтереси капіталістів. До демократії це має сумнівне відношення. Потрібно, щоб працівники делегували своїх колег до органів влади і при цьому могли відзивати їх у разі необхідності. Громадяни повинні отримувати повну інформацію, потрібну для управління суспільними справами. За допомогою електронних засобів громадяни могли б голосувати за певні рішення, обов'язкові для делегатів. «Пряма демократія» означає також участь громадськості у виробленні законодавчих ініціатив шляхом збору підписів. Словом, нам потрібно не лише контролювати владу, але й впливати на прийняття рішень. Технології та ресурси, помножені на людську солідарність – ось шлях до прогресу.

Віталій ДУДІН

МНЕНИЕ ЭКСПЕРТА

Алексей СИМВОЛОКОВ, рабочий, НПКУ-Днепропетровск:

Власть рабочему классу нужна не всегда, а только после того, как он начнется бороться за свои права. Сначала работник начинает бороться за свои права, отстаивая свои экономические интересы. Для этого он пытается договариваться с работодателями, потом доказывает свою правоту в суде через законы. Согласно советскому КЗоТу, он имеет кучу прав и может победить. Но если работодатель увидит, что закон не в его интересах, то он начнет его изменять через своих депутатов. Когда общество будет вынуждено работать не через бандитские понятия, а через законы, то рабочий увидит, что они работают против него. И задумается: почему избирают именно таких депутатов? Потому что, будучи представителями класса капиталистов, они имеют деньги, чтобы подкупать СМИ и т.д. Затем он поймет, что ему нужны депутаты, лоббирующие его интересы. Осознав, насколько это сложно, он поймет, что ему нужна партия. Когда рабочий столкнется с тем, что политическая система работает против него, то он захочет ее поменять. А пока он не борется – он будет избирать олигархов. Это связано, в том числе, с советской системой, которая заставляла рабочих только слушаться. Сегодня мы живем в классовом обществе, где у всех есть свой интерес. Но пока рабочий класс представляет собой совокупность индивидуумов. Без своего профсоюза рабочий – это обыватель, который ходит на рабочее место. Профсоюзы – это первая необходимая ступень к созданию рабочей власти.

ВИМАГАЄШ ПОВАГИ НА РОБОТІ ТА В ЖИТТІ? – ТИ ЗНАЄШ ДО КОГО ЗВЕРТАТИСЯ!

Оргкомітет Партії соціальної революції: rev.org.ua ★ gaslo.info ★ 063-195-41-94, 098-490-25-81